

Sygn. akt II K 61/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Koźienicach II Wydział Karny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia SR M. M. (1)

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Zagańczyk

w obecności Prokuratora Bogusławy Pereta

po rozpoznaniu w dniach 19 kwietnia 2016 r., 17 maja 2016r.

sprawy **1. A. B. (1)**

syna K. i H. z domu Ł. ur. (...) w K.

2. K. B. (1)

syna J. i K. z domu M. ur. (...) w W.

oskarżonych o to, że:

I. w okresie od 17 listopada 2014 r. do 22 grudnia 2014 r. w miejscowości Ś. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu doprowadzili K. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą D. gm. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.355,26 zł w ten sposób, że w portalu internetowym „trans.eu” zamieścili ogłoszenie dotyczące wynajęcia usługi przewozu owoców w transporcie międzynarodowym z Polski do Rumunii na zarejestrowaną działalność gospodarczą pod nazwą A. B. (1) (...) z siedzibą w Ś., a następnie w dniu 17 listopada 2014 r. z K. K. (1) zwarli umowę przesyłając mu zlecenie transportowe na wykonanie tej usługi, przy czym nie zamierzali wywiązać się ze zobowiązania i zapłaty po jej wykonaniu na podstawie wystawionej faktury VAT Nr (...) z terminem płatności do dnia 22 grudnia 2014 roku,

tj. o przestępstwo z art 286 § 1 kk

II. w okresie od 28 października 2014 r. do 07 grudnia 2014 r. w miejscowości Ś. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu doprowadzili S. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „S. T. Hurtownie - (...) i (...)” z siedzibą T. gm. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 25.208,73 zł w ten sposób, że przez portal internetowy „trans.eu” na zarejestrowaną działalność gospodarczą pod nazwą A. B. (1) (...) z siedzibą w Ś. w dniu 28 października 2014 roku i w dniu 3 listopada 2014 r. ze S. T. zwarli trzy umowy przesyłając mu zlecenia na wykonanie usług transportowych przewozu owoców w transporcie międzynarodowym z Polski do Chorwacji, przy czym nie zamierzali wywiązać się z całości zobowiązania i zapłaty po ich wykonaniu na podstawie wystawionych faktur VAT: nr (...) z terminem płatności do dnia 30 listopada 2014 roku, nr FS (...) z terminem płatności do dnia 03 grudnia 2014 roku i nr FS (...) z terminem płatności do dnia 07 grudnia 2014” roku,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

I. Oskarżonych A. B. (1) i K. B. (1) uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów, przy czym czyny opisane w punktach I (pierwszym) i II (drugim) zarzutu uznaje za ciąg przestępstw z art.286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na podstawie art.286§1 kk w zw. z art.91§1 kk wymierza A. B. (1) i K. B. (1) kary po 1 (jeden) rok pozbawienia

wolności, oraz na podstawie art.33§1, 2 i 3kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza każdemu z nich karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

II. Na podstawie art.46 §1 kk nakłada na oskarżonych A. B. (1) i K. B. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem: w mieniu K. K. (1) poprzez zapłatę solidarnie na rzecz K. K. (1) kwoty (...),26 (dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt pięć 26/100) zł, oraz szkody wyrządzonej przestępstwem w mieniu S. T. poprzez zapłatę solidarnie na rzecz „S. T. Hurtownie - (...) i (...)” z siedzibą T. kwoty (...),73 (dwadzieścia pięć tysięcy dwieście osiem złotych 73/100) zł.

III. Zasądza od oskarżonych A. B. (1) i K. B. (1) na rzecz Skarbu kwotę po 430 (czteryście trzydzieści) zł od każdego z nich tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 61/16

UZASADNIENIE

A. B. (1) i K. B. (1) zostali oskarżeni o to, że:

I. w okresie od 17.11.2014 r. do 22.12.2014 r. w miejscowości Ś. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu doprowadzili K. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą D. gm. S. do niekorzystnego rozporządzania mieniem w kwocie 9.355,26 zł w ten sposób, że w portalu internetowym „trans.eu” zamieścili ogłoszenie dotyczące wynajęcia usługi przewozu owoców w transporcie międzynarodowym z Polski do Rumunii na zarejestrowaną działalność gospodarczą pod nazwą A. B. (1) (...) z siedzibą w Ś., a następnie w dniu 17 listopada 2014 r. z K. K. (1) zwarli umowę przesyłając mu zlecenie transportowe na wykonanie tej usługi, przy czym nie zamierzali wywiązać się ze zobowiązania i zapłaty po jej wykonaniu na podstawie wystawionej faktury VAT Nr (...) z terminem płatności do dnia 22 grudnia 2014 roku,

tj. o przestępstwo z art 286 § 1 kk

II. w okresie od 28.10.2014r. do 07.12.2014r. w m. Ś. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu doprowadzili S. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „S. T. Hurtownie - (...) i (...)” z siedzibą T. gm. J. do niekorzystnego rozporządzania mieniem w łącznej kwocie 25.208,73 zł w ten sposób, że przez portal internetowy „trans.eu” na zarejestrowaną działalność gospodarczą pod nazwą A. B. (1) (...) z siedzibą w Ś. w dniu 28 października 2014 roku i w dniu 3 listopada 2014 r. ze S. T. zawarli trzy umowy przesyłając mu zlecenia na wykonanie usług transportowych przewozu owoców w transporcie międzynarodowym z Polski do Chorwacji, przy czym nie zamierzali wywiązać się z całości zobowiązania i zapłaty po ich wykonaniu na podstawie wystawionych faktur VAT: nr (...) z terminem płatności do dnia 30 listopada 2014 roku, nr FS (...) z terminem płatności do dnia 03 grudnia 2014 roku i nr FS (...) z terminem płatności do dnia 07 grudnia 2014" roku,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Koźlenicach ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. (1) w dniu 02.10.2014r. złożył wniosek o wpis do ewidencji działalności gospodarczej pod firmą (...)” z siedzibą w były Ś. (...)/16. Wskazał 14 rodzajów działalności w tym transport drogowy. Wnioskiem z dnia 6.10.2014r. zgłosił do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej poinformował o założeniu rachunku bankowego związanego z działalnością gospodarczą. W dniu 7.10.2014r. na piśmie upoważnił K. B. (1) do załatwiania wszelkich formalności oraz udzielania informacji, dostarczania i odbierania dokumentów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. W dniu 31.10.2014r. A K. B. założył 3 kolejne rachunki bankowe związane z działalnością gospodarczą, lecz tych już nie zgłosił do (...). Nie zgłosił także biura rachunkowego, któremu powierzono prowadzenie dokumentacji podatkowej.

W czasie prowadzenia działalności gospodarczej A. B. (1) i K. B. (1) nawiązali kontakt ze S. T. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) i (...) z siedzibą T. gm. J. W dniu 28.10.2014r. otrzymał on mailem przez portal internetowy „trans.eu” od A. B. (1) zapytanie a następnie dwa zamówienia od firmy (...) -Transport” z.s. w Ś. na przewóz jabłek z Polski do Chorwacji. Trzecie zlecenie takiego transportu A. B. (1) przesłał 3.11.2014r. Zapłata nastąpić miała w terminie 30 dni od wykonania zleceń. Łączna należności to 32208,73 zł. Terminy płatności zostały ustalone, odpowiednio, do dnia 30 listopada 2014r., do 03 grudnia 2014r. i 07 grudnia 2014r. Zapłata nie została zrealizowana w tych terminach. S. T. wielokrotnie kontaktował się telefonicznie i mailowo z A. B. (1). Ten zapewniał go, że nie otrzymał jeszcze zapłaty za jabłka. W styczniu 2015r. S. T. przyjechał do K., do biura firmy (...) -Transport”. Tam spotkał pracownice o imieniu K., później przyjechał mężczyzna podający się za współwłaściciela firmy i przedstawił się jako K. B. (3). Deklarował zapłatę należności, ale nie natychmiastową tylko w terminach które przesuwał w kolejnych rozmowach. Ostatecznie poinformował S. T., że zapłaci jemu jak sami otrzymają przelew. W dniu 29.01.2015r. S. T. otrzymał przelewem 7000zł firmy (...) -Transport”. Reszty należności w kwocie 25208,73 zł nie odzyskał.

Wcześniej, w listopadzie 2014r. K. K. (1), prowadzący działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych pod firmą (...) z siedzibą D., natknął się na giełdzie ofert (...) .pl” na ogłoszenie firmy (...) -Transport” z.s. w Ś.. Dotyczył przewozu 21,5 tony jabłek z Polski do Rumuni. K. K. (1) telefonicznie ustalił z A. B. (1) szczegóły i wartość usługi na 1800 Euro +VAT. W dniu 17 listopada 2014 r. K. K. (1) zawarł umowę firmą (...) -Transport”, która przesyłała mu zlecenie transportowe na wykonanie tej usługi. Po jej wykonaniu K. K. (1) wystawił fakturę VAT Nr (...) na kwotę 9355,26zł z terminem płatności do dnia 22 grudnia 2014r. Termin nie został dotrzymany. K. K. (1) wielokrotnie kontaktował się telefonicznie z A. B. (1), który zapewniał go, że zapłaci należność, ciągle odsuwając termin. Potem A. B. (1) przestał odbierać telefony i korespondencję pisemną od K. K. (1).

(dowody: zeznania świadków: S. T. (karty 24v – 25 akt sądowych i k: 150- 152 zbiór C), K. K. (1) (karta 24v akt sądowych i 11 zbiór C); kopie zleceń transportowych (k-7, 162, 165, 168), kopie dokumentów CMR (k-4, 163-164, 166-167, 169-170), kopia umowy prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz podatku od towarów i usług, upoważnienie z kserokopią dowodu osobistego, protokół przekazania dokumentacji finansowo- księgowej, oświadczenie (k-223-228), pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z załącznikami (k-235-257)

W postępowaniu przygotowawczym K. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego przestępstwa i w dniu 21.02.2016r. wyjaśnił (karty 274-275), że A. B. (1) nie zatrudnił go w swojej firmie, a jedynie dorywczo pracował dla niego jako kierowca, woził A. B. lub powierzone dokumenty. Zaprzeczał aby orientował się w działalności firmy (...), aby kiedykolwiek wystawiał ogłoszenia przez internet na stronie „trans.eu.”, o której w ogóle nie słyszał; twierdził, że nie potrafi obsługiwać komputera a nazwiska S. T., K. K. (1) nic mu nie mówią.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. B. (1) gdyż nie mają one żadnego potwierdzenia w żadnym wiarygodnym dowodem. Przeczą im nie tylko zeznania pokrzywdzonego ale i wyjaśnienia współoskarżonego.

A. B. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego przestępstwa (karty 211-213). Wyjaśnił, że to K. B. (1) zaproponował mu założenie firmy usługowo-transportowej do przewozu i handlu jabłkami, twierdząc, że nie może jej założyć na siebie gdyż ma problemy z Komornikiem. Twierdził, że wszystko zorganizował i prowadził K. B. (1) a on sam nie zna się na działalności gospodarczej. Zaprzeczał aby udzielał pełnomocnictwa K. B. do reprezentowania jego działalności gospodarczej, aby zawierał umowy przez internet, podpisywał faktury czy umowy z kontrahentami. Sąd nie dał wiary takim wyjaśnieniom A. B. Nie znajdują żadnego oparcia i potwierdzenia w pozostałych zebranych dowodach. Przeczą im zeznania pokrzywdzonych.

A. B. (1) i K. B. (1) zostali oskarżeni o popełnienie przestępstw z art. 286 § 1 kk.

W świetle przeprowadzonych przez Sąd dowodów wina oskarżonych A, K. B. i K. B. (1) nie budzi żadnej wątpliwości. Zeznania pokrzywdzonych S. T. i K. K. (1) nie były przez nikogo kwestionowane, oskarżeni nie podważali ich prawdziwości. W swoich wyjaśnieniach ograniczyli się do przedstawienia nieprawdopodobnej wersji wydarzeń, usiłując przedstawiać się jako ludzie całkowicie niezapoznani z działalnością firmy (...) -Transport”, gdy tymczasem

z tak liczną grupą osób się zetknęli. Ich zamiar w oczywisty sposób wynika z działań już na początku „działalności”. Na użytek Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Naczelnika Urzędu Skarbowego zgłosili jeden rachunek bankowy, a po kilku tygodniach założyli trzy kolejne, których już nie zgłosili. Zawierali kolejne umowy na transport, choć rzekomo nie mieli zapłaty za poprzednie dostawy. Korzystali przy tym z dotychczasowych zwyczajów w tej branży, gdzie nie stosuje się ani zaliczek na poczet całej należności, żadnych zabezpieczeń, ani żadnych instrumentów finansowych znanych w europejskim handlu od setek lat. Oskarżeni przy zawieraniu umów przez Internet posługiwali się cudzymi kontami, cudzymi danymi identyfikującymi w sieci internet, na stronie giełdy. Po wykonanych usługach, pomimo ponagieł, ani nie regulowali całości ani części należności, ani nie oferowali jakichkolwiek zabezpieczeń. Brak jest logicznego wytłumaczenia dlaczego mieliby tak robić gdyby faktycznie zamierzali wywiązać się z umów z pokrzywdzonymi.

Sąd przyjął, że czyny opisane w punktach I i II zarzutu, a przypisane obu oskarżonym stanowią ciąg przestępstw z art.286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk. Przepis art.286§ 1 kk, który stanowi, że „kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”.

Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynów A. K. B. i K. B. (1), oraz wysoki stopień ich winy. Pierwszy z nich był już karany za przestępstwa, w tym z art.286§ 1 kk. K. B. (1) nie popełniał wcześniej przestępstw. W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności wychowa i wdroży A.K. B. i K. B. (1) do przestrzegania porządku prawnego i zapobiegnie ponownemu popełnieniu przestępstw. Mając na uwadze wysoki stopień jego winy, wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nich przestępstw, Sąd wymierzył A. K. B. i K. B. (1) kary po 1 rok pozbawienia wolności. Z uwagi na to, że popełnili przestępstwa z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, na podstawie art.33§1, 2 i 3kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył każdemu z nich karę grzywny w liczbie 50 stawek po 20 złotych każda stawka.

Kara taka jest adekwatna do stopnia winy, spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonych. Kara spełni także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wskaże osobom z najbliższego środowiska w jakim żyją, że popełnianie przestępstw nie znajduje aprobaty w zdecydowanej większości społeczeństwa, że zachowanie takie spowoduje represję karną i to na tyle surową, aby zniechęcić sprawcę do popełniania kolejnych przestępstw.

W ocenie sądu nie istnieją przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności. Przepis art.69§ 1 kk wskazuje, że sąd może zastosować tą instytucję jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Takiej prognozy nie ma wobec oskarżonych. Przyjęli w istocie identyczną postawę, całkowite wyparcie, żadnej skruchy, ochoty naprawienia szkód pokrzywdzonym

Na podstawie art.46 §1 kk nałożono na oskarżonych A. K. B. i K. B. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem: w mieniu K. K. (1) poprzez zapłatę solidarnie na rzecz K. K. (1) kwoty 9355,26 zł, oraz szkody wyrządzonej przestępstwem w mieniu S. T. poprzez zapłatę solidarnie na rzecz „S. T. Hurtownie - (...) i (...)” z siedzibą T. kwoty 25208,73 zł.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk w zw. z art.616 § 2 kpk i zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwotę po 430 zł od każdego z nich tytułem kosztów sądowych.